

Regulaminy obowiązujące na bozie ZHP Szczepu Wigry w Juszczyńie w dniach 15 29 – lipca 20 8 1 r.

Regulamin uczestnika/uczestniczki obozu Juszczyńie w

1. Podstawą zakwalifikowania dziecka na obóz stały pod namiotami jest oddanie wypełnionej Karty kwalifikacyjnej oraz załącznika do Karty kwalifikacyjnej
2. Niniejszy Regulamin stanowi integralną część Karty kwalifikacyjnej oraz załącznika do Karty kwalifikacyjnej. Oddanie Kart jest jednoznaczne z pełną akceptacją Regulaminu.
3. Regulamin dotyczy wszystkich uczestników od chwili oddania dziecka pod opiekę wychowawców do zakończenia obozu. Wychowawcami są osoby pełniące funkcje instruktorskie na obozie.
4. Uczestnicy są zobowiązani do przestrzegania Regulaminu obozu, bazy, w którym obóz jest organizowany, ogólnych zasad bezpieczeństwa m.in. dotyczących kąpeli i ruchu drogowego, Prawa Harcerskiego oraz zasad ustalonych przez wychowawców.
5. Uczestnik obozu jest zobowiązany podporządkowywać się poleceniom wychowawców.
6. Picie napojów alkoholowych, palenie wyrobów tytoniowych oraz zażywanie środków odurzających jest surowo zabronione.
7. Uczestnikowi nie wolno oddalać się z terenu obozu bez zgody wychowawcy.
8. Uczestnikowi nie wolno zakłócać ciszy nocnej oraz opuszczać namiotu w trakcie ciszy nocnej bez zgody wychowawcy.
9. Uczestnik jest zobowiązany stawiać się punktualnie na zbiórkach oraz zajęciach programowych. Uczestnictwo w zajęciach jest obowiązkowe.
10. Niemożność wzięcia udziału w zajęciach należy zgłosić do wychowawcy. Uczestnik jest zobowiązany do informowania wychowawców o każdej chorobie lub złym samopoczuciu.
11. Uczestnik jest zobowiązany do posiadania niezbędnego ekwipunku wskazanego w Spisie rzeczy.
12. Uczestnik jest zobowiązany odnosić się z szacunkiem do wychowawców, współuczestników i innych osób, a także dbać o czystość, porządek oraz mienie na obozie.
13. Uczestnik (lub rodzice/opiekunowie) ponoszą odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez niego podczas podróży i pobytu na obozie.
14. Szczep Wigry nie ponosi odpowiedzialności za kradzież, zgubienie lub zniszczenie rzeczy cennych i wartościowych oraz pieniędzy nie pozostawionych w depozycie na czas zajęć lub czas trwania obozu.
15. Uczestnicy nie zabierają telefonów komórkowych.
16. Uczestnicy są ubezpieczeni od następstw nieszczęśliwych wypadków w okresie od dnia rozpoczęcia obozu do dnia jego zakończenia.
16. W przypadku poważnego naruszenia Regulaminu obozu (w szczególności naruszenia punktu 6 Regulaminu) uczestnik może zostać skreślony z listy uczestników, a po wcześniejszym zawiadomieniu rodziców/opiekunów wydalony z obozu na koszt rodziców/opiekunów. W takim przypadku rodzic/opiekun jest zobowiązany do odebrania dziecka w ciągu 48 godzin
17. Rodzic/opiekun ma prawo zabrania swojego dziecka poza teren obozu/kolonii, na określony czas uzgodniony z komendantem obozu. Zabierając uczestnika poza teren obozu rodzic/opiekun bierze za niego pełną odpowiedzialność.

Zasady poruszania się po drogach

I

1. Pieszy jest obowiązany korzystać z chodnika lub drogi dla pieszych, a w razie ich braku – z pobocza. Jeżeli nie ma pobocza lub czasowo nie można z niego korzystać, pieszy może korzystać z jezdni, pod warunkiem zajmowania miejsca jak najbliżej jej krawędzi i ustępowania miejsca nadjeżdżającemu pojazdowi.

2. Pieszy idący po poboczu lub jezdni jest obowiązany iść lewą stroną drogi.
3. Pieszy idący jezdnią są obowiązani iść jeden za drugim. Na drodze o małym ruchu, w warunkach dobrej widoczności, dwóch pieszych może iść obok siebie.
4. Korzystanie przez pieszego z drogi dla rowerów jest dozwolone tylko w razie braku chodnika lub pobocza albo niemożności korzystania z nich. Pieszy, z wyjątkiem osoby niepełnosprawnej, korzystając z tej drogi, jest obowiązany ustąpić miejsca rowerowi.
- 4a. Pieszy poruszający się po drodze po zwichu poza obszarem zabudowanym jest obowiązany używać elementów odbłaskowych w sposób widoczny dla innych uczestników ruchu, chyba że porusza się po drodze przeznaczonej wyłącznie dla pieszych lub po chodniku.
5. Przepisów ust. 1–4a nie stosuje się w strefie zamieszkania. W strefie tej pieszy korzysta z całej szerokości drogi i ma pierwszeństwo przed pojazdem.

II

1. Kolumna pieszych, z wyjątkiem pieszych w wieku do 10 lat, może się poruszać tylko prawą stroną jezdni.
2. Do kolumny pieszych w wieku do 10 lat stosuje się odpowiednio przepisy Rozdziału I pkt. 1 i 2.
3. Liczba pieszych idących jezdnią w kolumnie obok siebie nie może przekraczać 4, a w kolumnie wojskowej – 6, pod warunkiem że kolumna nie zajmuje więcej niż połowy szerokości jezdni.
4. Pieszy w wieku do 10 lat mogą iść w kolumnie tylko dwójkami pod nadzorem co najmniej jednej osoby pełnoletniej.
5. Długość kolumny pieszych nie może przekraczać 50 m. Odległość między kolumnami nie może być mniejsza niż 100 m.
6. Jeżeli przemarsz kolumny pieszych odbywa się w warunkach niedostatecznej widoczności:
 1. pierwszy i ostatni z idących z lewej strony są obowiązani nieść latarki:
 - a. pierwszy – ze światłem białym, skierowanym do przodu,
 - b. ostatni – ze światłem czerwonym, skierowanym do tyłu;
 2. w kolumnie o długości przekraczającej 20 m idący po lewej stronie z przodu i z tyłu są obowiązani używać elementów odbłaskowych odpowiadających właściwym warunkom technicznym, a ponadto idący po lewej stronie są obowiązani nieść dodatkowe latarki ze światłem białym, rozmieszczone w taki sposób, aby odległość między nimi nie przekraczała 10 m;
 3. światło latarek powinno być widoczne z odległości co najmniej 150 m.
7. Zabrania się:
 1. ruchu po jezdni kolumny pieszych w czasie mgły; zakaz ten nie dotyczy kolumny wojskowej lub policyjnej;
 2. ruchu po jezdni kolumny pieszych w wieku do 10 lat w warunkach niedostatecznej widoczności;
 3. prowadzenia po jezdni kolumny pieszych przez osobę w wieku poniżej 18 lat.

III

1. Pieszy, przechodząc przez jezdnię lub torowisko, jest obowiązany zachować szczególną ostrożność oraz, z zastrzeżeniem pkt. 2 i 3, korzystać z przejścia dla pieszych. Pieszy znajdujący się na tym przejściu ma pierwszeństwo przed pojazdem.
2. Przechodzenie przez jezdnię poza przejściem dla pieszych jest dozwolone, gdy odległość od przejścia przekracza 100 m. Jeżeli jednak skrzyżowanie znajduje się w odległości mniejszej niż 100 m od wyznaczonego przejścia, przechodzenie jest dozwolone również na tym skrzyżowaniu.

3. Przechodzenie przez jezdnię poza przejściem dla pieszych, o którym mowa w pkt 2, jest dozwolone tylko pod warunkiem, że nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub utrudnienia ruchu pojazdów. Pieszy jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdom i do przeciwległej krawędzi jezdni iść drogą najkrótszą, prostopadle do osi jezdni.

4. Jeżeli na drodze znajduje się przejście nadziemne lub podziemne dla pieszych, pieszy jest obowiązany korzystać z niego, z zastrzeżeniem pkt. 2 i 3.

5. Na obszarze zabudowanym, na drodze dwujezdniowej lub po której kursują tramwaje po torowisku wyodrębnionym z jezdni, pieszy przechodząc przez jezdnię lub torowisko jest obowiązany korzystać tylko z przejścia dla pieszych.

6. Przechodzenie przez torowisko wyodrębnione z jezdni jest dozwolone tylko w miejscu do tego przeznaczonym.

7. Jeżeli wysepka dla pasażerów na przystanku komunikacji publicznej łączy się z przejściem dla pieszych, przechodzenie do i z przystanku jest dozwolone tylko po tym przejściu.

8. Jeżeli przejście dla pieszych wyznaczone jest na drodze dwujezdniowej, przejście na każdej jezdni uważa się za przejście odrębne. Przepis ten stosuje się odpowiednio do przejścia dla pieszych w miejscu, w którym ruch pojazdów jest rozdzielony wysepką lub za pomocą innych urządzeń na jezdni.

IV

Zabrania się:

1. wchodzenia na jezdnię:
 - a. bezpośrednio przed jadącym pojazdem, w tym również na przejściu dla pieszych,
 - b. spoza pojazdu lub innej przeszkody ograniczającej widoczność drogi;
2. przechodzenia przez jezdnię w miejscu o ograniczonej widoczności drogi;
3. zwalniania kroku lub zatrzymywania się bez uzasadnionej potrzeby podczas przechodzenia przez jezdnię lub torowisko;
4. przebiegania przez jezdnię;
5. chodzenia po torowisku;
6. wchodzenia na torowisko, gdy zapory lub półzapory są opuszczone lub opuszczanie ich rozpoczęto;
7. przechodzenia przez jezdnię w miejscu, w którym urządzenie zabezpieczające lub przeszkoda oddzielają drogę dla pieszych albo chodnik od jezdni, bez względu na to, po której stronie jezdni one się znajdują.

Regulamin transportu

Niniejszy regulamin obowiązuje wszystkich uczestników obozu w każdego rodzaju środku komunikacji (autokar, pociąg, tramwaj, autobus itp.). Poza niniejszym regulaminem każdorazowo obowiązują przepisy porządkowe ustanowione przez przewoźnika.

1. Uczestnicy obozu mogą podróżować środkami komunikacji zbiorowej tylko i wyłącznie pod opieką instruktorów-wychowawców.

2. Na jednego instruktora-wychowawcę przypada liczba uczestników zgodna z zaleceniami wynikającymi z przepisów państwowych.

3. Każdorazowo przed odjazdem i po przyjeździe instruktor-wychowawca ma obowiązek przeliczyć grupę w celu sprawdzenia czy cała grupa wsiadła/wysiadła ze środka komunikacji.

4. Podczas podróży autokarem zabrania się wstawania, zmieniania miejsca oraz chodzenia po autokarze.

5. Podczas jazdy pociągiem zabrania się wychylania przez okna w przedziałach oraz opuszczania wagonu w którym podróżuje grupa. Uczestnikom nie wolno również opuszczać pociągu podczas postoju na stacjach.
6. Bez względu na rodzaj środka komunikacji nie należy śmiecić ani niszczyć wyposażenia zainstalowanego w pojazdach.
7. Podczas podróży środkami lokalnej komunikacji zbiorowej (miasta/powiaty) nie należy rozchodzić się po całym pojeździe. Cała grupa powinna być skupiona w pobliżu wychowawcy.
8. Przed obozem rodzice wraz z uczestnikiem powinni sprawdzić czy posiada on ważny dokument uprawniający do należytnej mu ulgi. W przypadku braku takiego dokumentu rodzice uczestnika pokrywają koszty dopłaty do biletu.
9. Podczas podróży uczestnicy powinni mieć na uwadze dbanie o swój bagaż.
10. Podczas podróży należy zachować zasady kultury i dobrego wychowania
11. Instruktor-wychowawca podczas podróży powinien posiadać przy sobie listę osób podróżujących w ramach grupy. Instruktor-wychowawca odpowiedzialny jest także za zakup oraz skasowanie biletów (w razie potrzeby).
12. W przypadku zaistnienia niepokojących sytuacji uczestnik powinien niezwłocznie poinformować o tym najbliższego instruktora. Wszelkie uwagi dotyczące przewozu uczestnik ma prawo zgłosić instruktorom-wychowawcom.

Zasady ochrony przeciwpożarowej

Wskazania zapobiegawcze

1. Za stan bezpieczeństwa pożarowego odpowiedzialny jest komendant, kadra instruktorska oraz wszyscy uczestnicy obozu.
2. Każdy harcerz powinien znać przyczyny powstawania pożarów, zasady zapobiegania im oraz sposoby zachowania się w przypadku pożaru. Każdy uczestnik, jeżeli zauważy pożar lub przyczynę mogącą spowodować jego powstanie, powinien natychmiast zawiadomić o tym instruktora.
3. Na początku obozu należy zorganizować wystarczającą liczbę stanowisk z oznakowanym sprzętem przeciwpożarowym (łopaty, gaśnice, tłumnice, wiadra, bosaki, siekiery, beczka z wodą, skrzynia z piaskiem).
4. Komendant obozu zobowiązany jest do ustalenia sygnałów i sieci alarmowej, sposobu zawiadamiania Straży Pożarnej oraz drogi i sposobu ewakuacji w wypadku zaistnienia pożaru. Powyższe należy podać do wiadomości wszystkich uczestników obozu.
5. W wypadku powstania pożaru należy zachować spokój i natychmiast przystąpić do gaszenia pożaru za pomocą posiadanego sprzętu oraz bezzwłocznie zawiadomić Straż Pożarną.
6. Po przybyciu Straży Pożarnej na miejsce należy podporządkować się rozkazom prowadzącego akcję i ściśle z nim współpracować. Po ukończeniu akcji sprzęt przeciwpożarowy, urządzenia i środki gaśnicze należy bezzwłocznie przygotować do następnego użycia.

II. Ustalenia porządkowe

Na obozie zabrania się:

1. Rozpalania ognisk w odległości mniejszej niż 100 m od drzew, krzewów, urządzeń obozowych.
2. Chodzenia z otwartym ogniem po lesie i posługiwanie się nim (pochodnie, świece, lampy naftowe) w namiotach i innych pomieszczeniach.
3. Zaśmiecania lasu puszkami po konserwach, butelkami, szkłem, papierem itp.
4. Używania do rozpalania ognisk chemicznych środków łatwopalnych.
5. Przenoszenia i przechowywania w namiotach materiałów łatwopalnych i żrących.

6. Instalowania urządzeń elektrycznych bez udziału upoważnionego fachowca.
7. Dokonywania napraw sieci urządzeń elektrycznych przez osoby nie upoważnione.
8. Rozpalania ognisk przez uczestników bez nadzoru kadry.

III. Ogniska harcerskie

1. Odległość ogniska od lasu, zabudowań, namiotów, stogów siana, stert drzewa itp. nie może być mniejsza niż 100 m.
2. Przy wyborze miejsca należy uwzględnić kierunek wiejącego wiatru oraz zwracać uwagę, aby iskry nie były wznoszone w kierunku zabudowań, stogów siana itp.
3. Miejsce na ognisko należy oczyścić z chrustu, ściółki itp. i wysypać je piaskiem.
4. Wyznaczyć dwóch "strażników ognia", których zadaniem będzie stałe czuwanie nad ogniskiem.
5. W pobliżu ogniska zgromadzić sprzęt do zasypania ognia.
6. Po zakończeniu ogniska należy zgasić ogień, popiół zaś przysypać ziemią lub zalać wodą.

IV. Inne

1. Komendant na początku obozu powinien ustalić z władzami leśnymi i Strażą Pożarną zasady ochrony przeciwpożarowej obozu oraz bezpiecznego posługiwania się ogniem.
2. Zaleca się komendantom obozów przeprowadzenie na początku każdego turnusu próbnego alarmu przeciwpożarowego.

Niniejsze zasady mogą być uzupełniane bieżącymi zarządzeniami komendanta obozu w celu zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Regulamin kąpieliska

Jednostka organizacyjna prowadząca miejsce okazjonalnie wykorzystywane do kąpeli:

.....

1. Z kąpieliska można korzystać tylko w obecności ratownika.
2. Zajęcia na kąpielisku odbywają się grupowo według ustalonego rozkładu zajęć.
3. Grupa korzystająca z kąpieliska nie może liczyć więcej niż 15 uczestników na jedną osobę prowadzącą zajęcia.
4. Kąpiel rozpoczyna się i kończy na ustalony sygnał podany przez prowadzącego kąpiel. Należy ustalić także sygnał alarmowy. Przed wejściem do wody i wyjściem z niej opiekun grupy odlicza obecnych.
5. Zajęcia na kąpielisku mogą odbywać się tylko w obecności opiekuna i ratownika.
6. Osoby naruszające przepisy regulaminu będą usuwane z terenu kąpieliska.
7. Wszystkie osoby znajdujące się na terenie kąpieliska są obowiązane podporządkować się nakazom ratownika.
8. Nie wolno wypływać poza teren oznakowany, skakać do wody z pomostów, kamieni itp.
9. Na terenie kąpieliska obowiązuje zakaz sprzedaży, podawania, wnoszenia i spożywania napojów alkoholowych.
10. W przypadku korzystania z kąpielisk ogólnodostępnych komendant obozu ma obowiązek zapoznać uczestników z regulaminem danego obiektu oraz uzgodnić z jego kierownictwem zasady bezpiecznego korzystania z kąpieliska.

Zasady organizacji wycieczek górskich

Uchwała Głównej Kwatery ZHP nr 98/2007 z dnia 11.06.2007 r. w sprawie zasad organizacji wycieczek górskich

Postanowienia ogólne

1. Na podstawie § 70 ust. 3 pkt 12 Statutu ZHP Główna Kwatera ZHP określa zasady organizacji wycieczek górskich w ZHP.
2. Jeżeli w niniejszej uchwale jest mowa o wycieczce górskiej, należy przez to rozumieć każdą formę wypoczynku i aktywności turystycznej, organizowaną niezależnie od pory roku, na terenach położonych powyżej 600 m nad poziomem morza, których rzeźba terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki, rekreacji ruchowej i sportu w górach, w szczególności obozy wędrownie, zimowiska, biwaki, rajdy, wycieczki.
3. Organizator wycieczki górskiej zobowiązany jest przestrzegać w szczególności:
 - 1) przepisów niniejszej uchwały,
 - 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne - w odniesieniu do wycieczek organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 stycznia 1997 r. w sprawie warunków jakie muszą spełniać organizatorzy wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej, a także zasad jego organizowania i nadzorowania,
 - 4) Instrukcji organizacyjnej Harcerskiej Akcji Letniej i Zimowej,
 - 5) Instrukcji finansowej obozu,
 - 6) regulaminów parków narodowych.

Organizatorzy

4. Organizatorem wycieczki górskiej może być podstawowa jednostka organizacyjna ZHP, harcerski klub specjalnościowy, szczepek, związek drużyn, hufiec, chorągiew i Główna Kwatera ZHP.
5. W skład kadry wycieczki górskiej muszą wchodzić co najmniej 2 osoby pełnoletnie. Jedna osoba pełnoletnia może sprawować opiekę maksymalnie nad 20 niepełnoletnimi uczestnikami powyżej 10 roku życia lub 15 osobami do 10 roku życia.
6. Komendantem wycieczki górskiej może być:
 - 1) w przypadku form organizowanych w okresie ferii letnich i zimowych, w ramach harcerskiej akcji letniej i zimowej: instruktor ZHP w stopniu co najmniej podharcemistrzyni/podharcemistrza, który ukończył kursu dla kierowników placówek wypoczynku,
 - 2) w przypadku form organizowanych w innym czasie: pełnoletni instruktor ZHP.
7. Do obowiązków komendanta wycieczki górskiej należy:
 - 1) terminowe zatwierdzenie, przeprowadzenie i rozliczenie wycieczki, zgodne z obowiązującymi przepisami,
 - 2) dbanie o bezpieczeństwo zdrowia i życia uczestników wycieczki,
 - 3) zabezpieczenie opieki osoby posiadającej umiejętność udzielenia pierwszej pomocy,
 - 4) zapoznanie uczestników wycieczki z obowiązującymi regulaminami przed jej rozpoczęciem.
8. W przypadku wycieczki na terenach górskich Rzeczypospolitej Polskiej, leżących na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody oraz leżących powyżej 1000 m n.p.m., grupę prowadzić mogą tylko górcy przewodnicy turystyczni. Jeżeli wycieczka górską odbywa się w ramach imprezy organizowanej przez inną jednostkę ZHP lub podmiot spoza ZHP, organizator wycieczki zobowiązany jest zapewnić góreckiego przewodnika turystycznego, chyba że przewodnika zapewnia organizator imprezy.

Uczestnicy

9. Uczestnikami wycieczki górskiej mogą być członkowie ZHP oraz osoby nie będące członkami ZHP w wieku powyżej 6 lat. Decyzję w sprawie zakwalifikowania uczestnika do udziału w wycieczce podejmuje komendant wycieczki w konsultacji z kadrą wycieczki.

Zasady organizacyjne

10. Do obowiązkowego ekwipunku wycieczki górskiej należy:

- 1) sprawny sprzęt komunikacyjny umożliwiający szybkie skontaktowanie się ze służbami ratowniczymi (telefon komórkowy, CB, itp.),
- 2) aktualna mapa okolicy,
- 3) odpowiednio wyposażona apteczka pierwszej pomocy,
- 4) polisa ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków,
- 5) wymagana dokumentacja, w zależności od formy, określona w Instrukcji organizacyjnej Harcerskiej Akcji Letniej i Zimowej oraz Instrukcji finansowej obozu.

11. Trasa wycieczki górskiej powinna być tak zaplanowana, by wycieczka mogła dojść do punktu docelowego przed zapadnięciem zmroku. Poruszanie się w górach po zmroku i w nocy powinno być ograniczone do niezbędnego minimum.

12. Na terenach objętych bezpośrednią działalnością GOPR lub TOPR wszystkie wycieczki górskie muszą być zgłoszone do GOPR lub TOPR co najmniej na 14 dni przed terminem rozpoczęcia wycieczki. Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

- 1) określenie organizatora,
- 2) termin i czas trwania,
- 3) trasę wędrowki,
- 4) przewidywalną liczbę uczestników.

13. W przypadku ogłoszenia przez GOPR lub TOPR 3, 4 lub 5 stopnia zagrożenia lawinowego na terenie, przez który przebiega wycieczka górską, komendant wycieczki zobowiązany jest do jej przerwania i opuszczenia terenu zagrożenia lawinowego.

Program

14. Program wycieczki górskiej jako imprezy specjalistycznej powinien służyć dalszemu rozwijaniu zainteresowań uczestników, zdobywaniu przez nich nowych wiadomości o zwiedzonym regionie, a także specjalistycznej wiedzy turystycznej. Program obozu wędrownego powinien być ponadto kontynuacją śródrocznego programu pracy jednostki organizującej.

15. Program wycieczki górskiej powinien uwzględniać zdobywanie przez uczestników sprawności harcerskich, odznak turystycznych i krajoznawczych, ze szczególnym uwzględnieniem Górskiej Odznaki Turystycznej PTTK, oraz umożliwiać realizację zadań na stopnie harcerskie.

16. Zatwierdzenie wycieczki górskiej we właściwej komendzie odbywa się, w zależności od formy, na zasadach określonych w Instrukcji organizacyjnej Harcerskiej Akcji Letniej i Zimowej oraz Instrukcji finansowej obozu.

17. Wskazane jest uzyskanie przez organizatora wycieczki opinii Przewodnika Turystyki Górskiej PTTK lub górskiego przewodnika turystycznego posiadającego uprawnienia na dany obszar, w którym odbywa się wycieczka, na temat programu wycieczki.

Postanowienia końcowe

18. Traci moc załącznik nr 3 „Zasady organizacji w ZHP wycieczek górskich” do uchwały Głównej Kwatery ZHP nr 182/2005 z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji dotyczących organizacji imprez o charakterze specjalnościowym w ZHP.

19. Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Regulamin służby wartowniczej

Służba wartownicza ma zapewnić wszystkim uczestnikom obozu spokój i bezpieczeństwo. Pełnią ją (w dzień umundurowani regulaminowo, z nakrytą głową) harcerze z zastępu służbowego, wymienieni w wykazie wart

zatwierdzonym przez oboźnego i wywieszonym na tablicy rozkazów. Dwuosobowe warty nocne, ze zmianami co 2 godziny każda, czuwają od ogłoszenia ciszy nocnej do pobudki.

Do obowiązków wartowników należy:

- stała czujna obserwacja na wyznaczonym posterunku, dokonywanie obchodu po terenie wskazanym przez instruktora służbowego,
- zatrzymywanie osób nie będących członkami obozu i niezwłoczne powiadomienie o tym instruktora służbowego lub komendanta obozu,
- niezwłoczne powiadomienie instruktora służbowego lub komendanta obozu o zauważeniu czegoś podejrzanego w pobliżu obozu, gdy zachodzi nagle konieczność zaalarmowania całego obozu (pożar, kradzież itp.)
- budzenie w ustalonym czasie kucharza, instruktora służbowego lub komendanta obozu i zastępu służbowego.

Uwaga!

Wzór meldunku składanego przez instruktora służbowego (wartownika) w następujących sytuacjach:

1. Rano komendantowi lub oboźnemu.
2. Wizytującym obóz instruktorom instancji ZHP.
3. Odwiedzającym obóz gościom oficjalnym.

Ad 1. Druhu podharc mistrzu, instruktor służbowy - przewodnik Jan Kamiński melduje: w czasie pełnienia służby nic ważnego nie zaszło (jeśli miały miejsce ważne sprawy, ująć je w treści meldunku).

Ad 2 i 3. Druhu haremistrzu (przewodniczący, dyrektorze), wartownik - tropiciel Jerzy Jasiński melduje obóz szczeputy (nazwa) podczas zajęć programowych.

Przed i po złożeniu meldunku należy zasałutować i powiedzieć "Czuwaj".

Regulamin zastępu służbowego

1. Zadaniem zastępu służbowego jest pełnienie służby w zgrupowaniu (tj. służba w kuchni).
2. Bezpośrednim przełożonym zastępu służbowego jest oboźny.
3. Szczegółowy zakres obowiązków zastępu służbowego będzie każdorazowo omawiany przez oboźnego przed rozpoczęciem służby.
4. Oboźny może zwolnić zastęp służbowy i zezwolić mu na uczestniczenie w zajęciach programowych obozu. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy przez jakiś okres obecność zastępu służbowego w zgrupowaniu nie będzie konieczna. Zastęp służbowy ma obowiązek ponownie stawić się do pełnienia służby o godzinie wyznaczonej przez oboźnego.